

Til lovforslag nr. L 222. Tillægsbetænkning afgivet af Europaudvalget den 2. juni 2003

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om Den Europæiske Unions udvidelse med Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet

[af udenrigsministeren (Per Stig Møller)]

1. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 30. april 2003 og var til 1. behandling den 8. maj 2003. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Europaudvalget. Udvalget afgav betænkning den 23. maj 2003. Lovforslaget var til 2. behandling den 28. maj 2003, hvorefter det blev henvist til fornyet behandling i Europaudvalget.

Møder

Udvalget har, efter at lovforslaget blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i 1 møde.

Spørgsmål

Udvalget har under den fornyede behandling af lovforslaget stillet 22 spørgsmål til udenrigsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. Nogle af udvalgets spørgsmål til udenrigsministeren og dennes svar herpå er optrykt som bilag til tillægsbetænkningen.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (udvalget med undtagelse af DF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Socialdemokratiets medlemmer af udvalget byder de nye medlemslande velkommen til EU. EU-udvidelsen er i historisk perspektiv en meget stor og perspektivrig beslutning for alle folk og

stater i Europa. Når man ser tilbage på den ustabilitet og de krige og konfrontationer, som i det 20. århundrede kostede millioner af mennesker livet og sønderbombede lande, så er det en historisk beslutning, at de europæiske folk og stater på denne måde forenes om at samarbejde fredeligt og demokratisk.

Det skaber platformen for økonomisk fremgang, social udvikling og beskæftigelse til gavn for alle europæere i form af øget velstand og velfærd på hele det europæiske kontinent. Ideer, værdier, kulturer og identitet kan igen forenes til gensidig og fælles inspiration.

EU-udvidelsen er et punktum for det 20. århundrede, for to verdenskrige, for 50 års deling af Europa og for 10-12 års revolutionerende forandringsproces i landene i Øst- og Centraleuropa for at blive en del af EU. For EU er et aktivt politisk valg. Det er også et punktum for 4-5 års intensive forhandlinger og tilpasning i landene for at kunne opfylde kravene om EU-medlemskab. Danmark havde det privilegium med vedtagelsen af Københavnskriterierne i 1993 at bane vejen for dette samt at kunne afslutte forhandlingerne under det danske formandskab i 2002.

Hermed er tiltrædelsestraktaten også et punktum for to succesrige danske EU-formandskaber.

Det betyder også en ny start for det 21. århundrede, for de nye lande, men også for os andre og